

บทที่ 4

อภิปรายและสรุปผลการทดลอง

ผลการทดลองถึงโลหะหนักที่นำมาใช้ในการศึกษาโดยให้ชนิดเดียว และให้ร่วมกันต่อหน้าที่ต่าง ๆ ของไมโทคอนเดรีย พบว่าโลหะหนักที่ใช้ในการศึกษาทุกตัวมีผลต่อการทำงานของไมโทคอนเดรียทั้งสิ้น และเมื่อให้ในลักษณะร่วมกันพบว่ามีการเพิ่มฤทธิ์กัน และไม่เพิ่มฤทธิ์กันในแต่ละกระบวนการที่ทำการศึกษา ซึ่งเป้าหมายหลักของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการให้โลหะหนักร่วมกันต่อการทำงานของไมโทคอนเดรียมากกว่าที่จะศึกษาถึงกลไกในการทำให้เกิดผลต่าง ๆ ต่อไมโทคอนเดรียในส่วนของบริษัทจะอภิปรายและสรุปผลการวิจัยเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน

มีการศึกษาถึงผลของแคดเมียมต่อหน้าที่ของไมโทคอนเดรียพบว่าสามารถทำให้หน้าที่ของไมโทคอนเดรียถูกเปลี่ยนแปลง จากการศึกษา *in vitro* พบว่าแคดเมียมในความเข้มข้นขนาด $0.01 \mu\text{M}$ จะจับกับเยื่อหุ้มไมโทคอนเดรีย (7) และการจับจะจับแบบแข็งแรง ไม่สามารถล้างออกด้วยสารละลายซูโครสหลาย ๆ ครั้ง (52) ผลของแคดเมียมต่อกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน พบว่าในความเข้มข้นเท่ากับ 0.3 นาโนโมล/มก. โปรตีนของไมโทคอนเดรีย แคดเมียมกระตุ้น *state 4 respiration* แต่เมื่อความเข้มข้นสูงขึ้นถึง 10 นาโนโมล/มก. โปรตีนของไมโทคอนเดรียที่แยกจากตับหนู แคดเมียมจะยับยั้งกระบวนการหายใจอย่างสมบูรณ์ (53) หรือที่ความเข้มข้นมากกว่า 10^{-5} M จะยับยั้งการหายใจอย่างมีนัยสำคัญ (52) นอกจากนี้แคดเมียมยังมีคุณสมบัติทำให้เกิด *uncoupling* ของกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน สามารถ *recoupling* ได้ด้วย การใช้ EDTA หรือสารพวก *dithiol* (52)

การศึกษาโดยวิธีวัด *spectrophotometry* เชื่อว่าบริเวณที่เกิดปฏิกิริยาของแคดเมียมอยู่ระหว่าง *substrate* และ *cytochrome b* (53) เชื่อว่าบริเวณหนึ่งระหว่าง *substrate* และ *cytochrome b* ซึ่งแคดเมียมอาจมีผลการยับยั้งกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน คือบริเวณของ *flavin* (54) โดยคิดว่า

แคดเมียมไปรวมกับ flavin enzyme (55) การทดลองที่ล้นบนคือแคดเมียมในความเข้มข้น 50 μM จะทำให้ flavin enzyme เกือบทั้งหมด แต่ไม่ทั้งหมดถูกออกซิไดซ์ (54)

การศึกษาถึงผลของปรอทต่อไมโทคอนเดรีย พบว่าปรอทมีผลทำให้เกิดการบวมของไมโทคอนเดรีย (7) ซึ่งเป็นเพราะว่าปรอททำให้การจับของ magnesium ion กับ mitochondrial membrane สูญเสียไป ดังนั้นจึงมีผลเพิ่ม permeability ต่อ potassium ion (37)

Sone และคณะได้ทำการทดลองผลของ methyl mercury ต่อกระบวนการหายใจ พบว่า methyl mercury ในขนาด 10-50 นาโนโมล/มก. โปรตีนของไมโทคอนเดรียยับยั้ง state 3 respiration (56) มีผู้ศึกษาใช้ mersalyl ขนาด 30-80 มกม. พบว่ามีการยับยั้งการเคลื่อนที่ของ electron ระหว่าง NADH และ coenzyme Q โดย mersalyl ไปจับกับ sulfhydryl group (-SH) ของ complex I ของลูกโซ่การหายใจ อย่างไรก็ตามการทำงานของเอนไซม์สามารถกลับคืนได้ด้วย DTT หรือ mercaptoethanol แต่จลนศาสตร์ของเอนไซม์ที่คืนกลับมาก็ต่างจากคุณสมบัติเดิมของมัน (7) Sone และคณะ ได้ศึกษาปรอทในความเข้มข้นสูงจะยับยั้งลูกโซ่การหายใจระหว่าง flavin และ cytochrome b (37)

มีการศึกษาให้ methyl mercury ในขนาด 5-10 มก./มล. น้ำดื่ม กับหนูที่โตเต็มที่เป็นเวลา 6 สัปดาห์ พบว่าทำให้เกิดการบวมของ proximal tubular cell mitochondria, respiratory control ratio ลดลง และ cytochrome oxidase activity ลดลงเหลือเพียง 78% ใน cortical mitochondria (33)

นอกจากนี้ methyl mercury ขนาด 1.6 มกม/มก. โปรตีน สามารถยับยั้ง NADH และ succinate dehydrogenase (56) แต่ความเข้มข้นนี้มากกว่าความเข้มข้นที่ยับยั้งลูกโซ่หายใจ และกระบวนการฟอสฟอริเลชัน 16 และ 80 เท่าตามลำดับ การที่ปรอทชักนำให้เกิดการสะสม potassium ion ในไมโทคอนเดรียเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิด uncoupling ขึ้นด้วย (56)

ผลของแมงกานีสต่อกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน พบว่าไมโทคอนเดรียที่มีการสะสมแมงกานีสมากประสิทธิภาพของกระบวนการดังกล่าวจะลดลง ค่า ADP:O และ respiratory control ratio ลดลง (7) การทดลอง in vivo

โดยฉีด MnO_2 เข้าทางหลอดเลือดดำของสัตว์ทดลอง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลง enzyme activity ในไมโทคอนเดรียของตับและสมอง พบว่าแมงกานีสยับยั้ง succinic dehydrogenase, succinic oxidase (7) ดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการยับยั้งกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน นอกจากนี้มีการทดลองในไมโทคอนเดรียจากตับของหนู โดยใช้ methylcyclopentadienyl manganese tricarbonyl (MMT) พบว่ามีการยับยั้งที่บริเวณ site I ระหว่าง NADH และ ubiquinone ซึ่งสามารถคืนกลับปฏิกิริยาได้ โดยใช้ uncoupler ส่วน succinic dehydrogenase ที่ถูกยับยั้งโดยแมงกานีสสามารถคืนกลับได้ด้วย chelating agent เช่น EDTA หรือ ascorbate (57)

ผลการทดลองในบทที่ 3 ข้อ 1 พบว่าแคดเมียม , ปรอท และแมงกานีสต่างมีผลยับยั้ง state 3 และ state 3u respiration ของไมโทคอนเดรียจากตับหนูขาว ไม่ว่าจะใช้ glutamate + malate (ซึ่งเป็น NAD^+ -linked substrates) หรือ succinate เป็น substrates state 3 respiration เป็นการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย ในขณะที่เกิดปฏิกิริยา oxidative phosphorylation หรือการสร้าง ATP นั้นเอง oxidative phosphorylation ประกอบไปด้วย 2 ปฏิกิริยาใหญ่ซึ่งควบคู่ (couple) กัน คือ oxidation ซึ่งประกอบด้วย 3 กระบวนการสำคัญคือ

1. การ transport ของ substrates จากภายนอกสู่ภายในไมโทคอนเดรีย
2. การ oxidize substrates ด้วย enzyme dehydrogenase ต่างๆ
3. การส่ง reducing equivalent ที่ได้จาก substrate dehydrogenation เข้าสู่ respiratory chain จนถึงออกซิเจนในที่สุด

กับ phosphorylation ซึ่งประกอบด้วย 2 กระบวนการสำคัญคือ

1. การ transport ของ substrates (ได้แก่ ADP และ P_i) จากภายนอกสู่ภายในไมโทคอนเดรีย และ
2. การสร้าง ATP จาก ADP และ P_i โดย enzyme ATP synthase หรือ F_1F_0 -ATPase

ดังนั้นการยับยั้ง state 3 respiration จึงเกิดจากการยับยั้งกระบวนการ oxidation และ/หรือ phosphorylation ส่วน state 3u respiration เป็นการใช้ออกซิเจน ในขณะที่ไมโทคอนเดรีย uncouple (กล่าวคือ oxidation ไม่ได้

ควบคู่กับ phosphorylation ต่อไป) ดังนั้น state 3u respiration จึงเกิดจากปฏิกิริยา oxidation เพียงอย่างเดียว การยับยั้ง state 3u respiration จึงเกิดจากการยับยั้ง oxidation โดยไม่เกี่ยวข้องกับ phosphorylation แต่อย่างไรก็ตามการที่โลหะหนักทั้งสามมีฤทธิ์ยับยั้ง state 3u respiration แสดงว่ากระบวนการ oxidation ถูกยับยั้ง ส่วนการยับยั้ง state 3 respiration ของโลหะหนักนั้น อาจเป็นผลจากการยับยั้ง oxidation เพียงอย่างเดียวหรือยับยั้งทั้ง oxidation และ phosphorylation ซึ่งถ้าเป็นในกรณีหลัง degree of inhibition ของ state 3 ควรจะมากกว่า state 3u respiration

จากผลการวิจัยเมื่อให้แคดเมียมร่วมกับปรอท พบว่าเปอร์เซ็นต์การยับยั้ง state 3 และ state 3u respiration เพิ่มขึ้น ทั้งในกรณีที่ใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็น substrate และค่าการยับยั้งที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการได้รับปรอทอย่างเดียว นั้นมีค่าใกล้เคียงกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งของแคดเมียมตัวเดียว อาจจะอธิบายได้ว่า ทั้งแคดเมียมและปรอทเข้าไปเพิ่มฤทธิ์กันในการยับยั้งกระบวนการหายใจที่บริเวณระหว่าง substrate และ cytochrome b และในทำนองเดียวกัน ปรอทที่มีผลทำให้การยับยั้งการหายใจเพิ่มขึ้น เช่นกันเมื่อเทียบกับแคดเมียมอย่างเดียว

ในกรณีของแมงกานีสเมื่อให้ร่วมกับแคดเมียม พบว่ายับยั้ง state 3 respiration มากกว่าเมื่อได้รับแมงกานีสอย่างเดียว ส่วนผลต่อ state 3u เมื่อให้แมงกานีสร่วมกับแคดเมียม ค่าการยับยั้งไม่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับแมงกานีสอย่างเดียว และมีผลทำให้การยับยั้งของแคดเมียมลดลง จนเกือบเท่าผลที่เกิดจากแมงกานีสเพียงอย่างเดียวทั้งในกรณีที่ใช้ glutamate + malate และ succinate เป็น substrate ผลดังกล่าวแสดงว่า แมงกานีสไปยับยั้งผลของแคดเมียมที่มีต่อ state 3 u respiration ซึ่งกลไกยังไม่ทราบ แต่อาจเป็นไปได้ว่าแมงกานีสไปไล่ที่แคดเมียมออกจากตำแหน่งที่แคดเมียมไปมีผลต่อ state 3u respiration (คือ oxidation) นอกจากนั้น จากการที่แมงกานีสไม่มีผลยับยั้งฤทธิ์ของแคดเมียมต่อ state 3 respiration ยิ่งแสดงอีกว่าตำแหน่งหรือกลไกที่แคดเมียมยับยั้ง state 3 และ state 3u respiration ไม่ควรจะเป็นตำแหน่งหรือกลไกที่เหมือนกัน

ผลการทดลองที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ต่อการยับยั้งกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน พบว่า เมื่อให้โลหะหนักร่วมกัน การยับยั้ง state 3 respiration เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และเมื่อพิจารณาถึงปรอทหรือแมงกานีสอย่างเดียว พบว่าที่ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส จะยับยั้ง state 3

มากกว่าที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอุณหภูมิมีผลต่อการทำงานของเอนไซม์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในปฏิกิริยาดังกล่าว

2. กระบวนการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรียโดยแคลเซียม

ไมโทคอนเดรียมีความสามารถเก็บสะสมแคลเซียมเข้าไว้ในตัวเอง ซึ่งการเก็บสะสมดังกล่าว ต้องใช้พลังงานจาก substrate oxidation หรือจาก ATP hydrolysis ดังนั้นการเก็บสะสมแคลเซียมของไมโทคอนเดรีย จึงมีความสัมพันธ์กับปริมาณของออกซิเจนที่ไมโทคอนเดรียใช้ไป ถ้าปริมาณแคลเซียมเข้าสู่ไมโทคอนเดรียถูกยับยั้ง อัตราการใช้ออกซิเจนก็จะช้าลงตามไปด้วย

ดังที่กล่าวแล้วว่า ไมโทคอนเดรียมีความสามารถเก็บสะสมแคลเซียม เพราะฉะนั้นถ้าต้องการทราบว่าสารใดมีผลต่อหน้าที่ของไมโทคอนเดรียหรือไม่ก็อาจใช้การกระตุ้นการหายใจโดยแคลเซียมเป็นข้อบ่งชี้ได้อีกประการหนึ่ง มีการศึกษาพบว่าแคดเมียมจะไปจับกับ low affinity binding site สำหรับแคลเซียมในไมโทคอนเดรีย ดังนั้นจึงมีผลต่อการขนส่งแคลเซียมเข้าสู่ไมโทคอนเดรีย ส่วนผลของปรอทที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการสะสมแคลเซียมของไมโทคอนเดรียคือ ปรอทเพิ่ม permeability ของ inner membrane ต่อ monovalent cation เช่น การแลกเปลี่ยน cation กับ H^+ มีผลเพิ่ม permeability ต่อ H^+ (37) และพบว่าปรอทอินทรีย์ในความเข้มข้นต่ำเพียงน้ำให้เกิดการ uptake ของ K^+ เข้าสู่ไมโทคอนเดรียเพราะฉะนั้นเกิดการสะสม K^+ มีผลทำให้สูญเสีย membrane potential (56)

ผลของแมงกานีสต่อการเข้าสู่ไมโทคอนเดรียของแคลเซียม มีการศึกษาโดย Gavin และคณะ พบว่ากลไกในการยับยั้งการสะสมแคลเซียมของแมงกานีส คือแมงกานีสจะแย่งจับกับ uniporter ที่ใช้สำหรับการเข้าสู่ไมโทคอนเดรียของแคลเซียม

จากผลการทดลองพบว่าแคดเมียม, ปรอทและแมงกานีส มีผลยับยั้งการกระตุ้นการหายใจโดยแคลเซียมทุกตัว การยับยั้งเมื่อให้แคดเมียมร่วมกับปรอทมีลักษณะเหมือนกับการได้รับปรอทอย่างเดียว ไม่ว่าจะใช้ glutamate+ malate หรือ succinate เป็น substrate และเกิดผลในลักษณะเดียวกัน ทั้งการทดลองที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และ 37 องศาเซลเซียส กล่าวคือ ผลของแคดเมียมไม่ไปเพิ่มกับผลของปรอทในกระบวนการนี้

เมื่อเปรียบเทียบผลการยับยั้งการหายใจโดยแคลเซียมกับการยับยั้ง state 3u respiration ของปรอท ปรากฏว่ายับยั้งการหายใจโดยแคลเซียมมากกว่ายับยั้ง state 3u respiration อย่างชัดเจน ซึ่งคาดว่าเป็นเพราะปรอทไปมีผลต่อทั้ง calcium uniporter และ protonmotive force

ผลการทดลองเมื่อให้แมงกานีสร่วมกับแคลเซียม ต่อการกระตุ้นการหายใจโดยแคลเซียม เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็น substrate ทั้งที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และ 37 องศาเซลเซียส ปรากฏว่าแคลเซียมมีผลทำให้การยับยั้งกระบวนการดังกล่าวเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อความเข้มข้นของแมงกานีสเท่ากับ 2-10 μM และมีการยับยั้งกระบวนการนี้มากกว่าเมื่อเทียบกับ state 3u respiration อาจจะเป็นเพราะว่ามีผลรบกวนถึง calcium uniporter ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Gavin ที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นว่าแมงกานีสจะใช้ uniporter ชนิดเดียวกับ calcium ในการเข้าสู่ไมโทคอนเดรีย

สรุปในส่วนนี้คือ การให้แคลเซียมร่วมกับปรอทจะไม่เพิ่มฤทธิ์กันในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรียโดยแคลเซียม แต่การให้แคลเซียมร่วมกับแมงกานีสจะเพิ่มฤทธิ์ในการยับยั้งกระบวนการดังกล่าว

3. การทำงานของเอนไซม์ monoamine oxidase

Monoamine oxidase เป็นเอนไซม์ซึ่งจัดเป็น marker enzyme สำหรับ outer membrane ของไมโทคอนเดรีย ในปัจจุบันได้มีการแยกเอนไซม์นี้เป็น 2 ชนิดคือ monoamine oxidase -A และ monoamine oxidase -B

มีการศึกษาทดลองพบว่า ปรอทมีผลทำให้ activity ของ enzyme monoamine oxidase ลดลง (59) นอกจากนี้การศึกษา in vivo ถึงผลของแมงกานีสต่อ monoamine oxidase พบว่า เพิ่ม activity ของ enzyme อย่างมีนัยสำคัญ (7) ในการศึกษาครั้งนี้ได้แยกศึกษาถึงผลของแคลเซียม , ปรอท และแมงกานีส ต่อ monoamine oxidase enzyme แต่ละชนิด

จากผลการทดลองพบว่าปรอทและแคลเซียม ยับยั้ง monoamine oxidase-A และเมื่อให้ร่วมกัน ปรากฏว่าแคลเซียมเพิ่มการยับยั้ง activity ของเอนไซม์มากขึ้น แต่ไม่มีนัยสำคัญ แต่เมื่อความเข้มข้นของปรอทมากขึ้น แคลเซียมจะไม่มีผลเพิ่มการยับยั้งของปรอท ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ปรอทและแคลเซียมไปจับกับหมู่ -SH ของโปรตีน

และเมื่อความเข้มข้นของปรอทมากขึ้น SH- group จะถูกจับโดยปรอทจนหมด ดังนั้นเมื่อให้แคดเมียมร่วมเข้าไป จึงไม่เพิ่มการยับยั้งให้มากขึ้น จากผลการทดลอง แมงกานีสมีผลยับยั้ง monoamine oxidase-A activity เล็กน้อย และเมื่อให้ร่วมกันกับแคดเมียม การยับยั้งเอนไซม์เพิ่มขึ้นแต่ไม่มีนัยสำคัญ

ในกรณีของ monoamine oxidase-B พบว่าปรอทที่ความเข้มข้น 10 μM ไม่มีผลยับยั้ง แต่มีผลกระตุ้น monoamine oxidase B activity ได้เล็กน้อย การให้ร่วมกันกับแคดเมียม ไม่ทำให้การยับยั้ง activity ของ enzyme เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการได้รับปรอทอย่างเดียว แต่ที่ความเข้มข้นปรอท 10 μM การให้ร่วมกับแคดเมียมมีผลยับยั้ง activity ของเอนไซม์ ซึ่งคงเป็นผลจากตัวแคดเมียมเอง ผลของการให้แคดเมียมร่วมกับแมงกานีสไม่แตกต่างจากการได้รับแมงกานีสตัวเดียว มีผู้ทำการศึกษาดังที่กล่าวไว้ในตอนต้นว่าแมงกานีสมีผลทำให้ monoamine oxidase activity เพิ่มขึ้นซึ่งขัดแย้งกับการทดลองในครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการทดลองดังกล่าวนี้เป็นการศึกษาการทดลอง in vivo ส่วนการทดลองครั้งนี้เป็นการทดลอง in vitro เนื่องจากการทดลอง in vitro เป็น direct effect แต่การทดลอง in vivo อาจเป็น direct หรือ indirect effect ก็ได้ สภาพในการทดลองต่างกัน ดังนั้นจึงอาจมีผลต่อการทดลองได้

4. การทำงานของเอนไซม์ ATPase (F_1F_0 -ATPase หรือ ATP synthase)

เอนไซม์ ATPase เป็นเอนไซม์ซึ่งอยู่บริเวณ F_1F_0 complex ของ inner membrane ของไมโทคอนเดรีย ในสภาวะปกติ เอนไซม์ ATPase มีหน้าที่เร่งปฏิกิริยาการสร้าง ATP จาก $\text{ADP} + \text{P}_i$ แต่ในสภาวะที่ protonmotive สลายไปหรือลดลง เช่นในกรณีที่ได้รับ uncoupler หรือ aged mitochondria เอนไซม์จะเร่งปฏิกิริยาลับ คือการเร่งสลาย ATP ไปเป็น $\text{ADP} + \text{P}_i$

จากการศึกษาพบว่าแคดเมียม มีคุณสมบัติสามารถเลียนแบบแมกนีเซียม ซึ่งเป็น cofactor ที่จำเป็นสำหรับกระตุ้น F_1F_0 -ATPase activity ในความเข้มข้นต่ำ แคดเมียมสามารถกระตุ้นเอนไซม์ ATPase แต่เมื่อความเข้มข้นมากกว่า 10 mM จะยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ ATPase (12) และพบว่าแคดเมียม ที่ความเข้มข้นต่ำ ๆ มีคุณสมบัติเป็น uncoupling agent (53)

คุณสมบัติของปรอทที่กล่าวมาแล้วคือ ทำให้ inner membrane permeable มากขึ้น มีผลเพิ่ม H^+ และ K^+ permeability (37) การศึกษาในไมโทคอนเดรีย

ของหนู พบว่า methyl mercury มีผลยับยั้ง Pi-ATP exchange อย่างสมบูรณ์ที่ความเข้มข้น 30 นาโนโมล/มก. โปรตีนของไมโทคอนเดรียที่แยกจากตับหนู (56)

จากผลการทดลองในครั้งนี พบว่าเอนไซม์ ATPase ถูกกระตุ้นโดยแคดเมียมปรอท และแมงกานีส ทั้งในกรณีที่กระตุ้น และไม่ได้กระตุ้นด้วย uncoupler คือ DNP และเมื่อให้ร่วมกัน ปรากฏว่าการกระตุ้นเอนไซม์ดังกล่าว มากกว่าเมื่อได้รับโลหะหนักอย่างเดียว

เนื่องจาก ATP hydrolysis โดยไมโทคอนเดรีย (ปฏิกิริยานี้สามารถกระตุ้นได้ด้วยการเติมสารจำพวก uncoupler เช่น DNP) เป็นปฏิกิริยาย้อนกลับของ phosphorylation (คือการสร้าง ATP จาก ADP+P_i) ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยเอนไซม์เดียวกัน คือ F₁F₀-ATPase หรือ ATP synthase ดังนั้นสารที่ออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของ ATP synthase อย่างเช่น oligomycin จึงยับยั้งทั้ง state 3 respiration (โดยการยับยั้ง phosphorylation) และ ATPase activity ของไมโทคอนเดรียจากการที่โลหะหนักทั้งสาม เมื่อให้อย่างเดียวหรือให้ร่วมกันก็ไม่สามารถยับยั้ง ATPase activity ได้ ย่อมที่เห็นว่าโลหะหนักดังกล่าว ไม่มีผลยับยั้งการทำงานของ ATP synthase หรืออีกนัยหนึ่งไม่มีผลยับยั้ง phosphorylation reaction นั้นเอง ดังนั้นการยับยั้ง state 3 respiration โดยโลหะหนักดังกล่าว จึงควรเป็นผลมาจากการยับยั้งปฏิกิริยา oxidation แต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ก็ควรจะคาดหมายว่าเปอร์เซ็นต์การยับยั้ง state 3 และ state 3 u respiration ควรจะใกล้เคียงกัน แต่จากการวิจัยนี้ พบว่าโลหะหนักทั้งสาม มักจะยับยั้ง state 3 มากกว่า state 3u respiration ผลเช่นนี้ชี้แนะว่า โลหะหนักควรมีผลยับยั้ง phosphorylation หรือการทำงานของ ATP synthase ด้วยเช่นกัน ข้อมูลที่ขัดแย้งกันเองนี้ นับว่าน่าสนใจ อย่างน้อยในแง่ทฤษฎี และสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยต่อไป ซึ่งอาจจะทำให้รู้ถึงการทำงานของเอนไซม์ ATP synthase ได้ดียิ่งขึ้น

5. การคืนกลับของกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน เมื่อใช้ EDTA และ DTT

การยับยั้ง succinic dehydrogenase โดยแมงกานีส สามารถยับยั้งได้ด้วย chelating agent เช่น EDTA , CDTA (7) การเกิด uncoupling และการยับยั้งกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน เนื่องจากแคดเมียมสามารถแก้ไขได้โดยใช้ EDTA หรือ dithiol (52,53) ส่วนการยับยั้งกระบวนการออกซิเดทีฟ ฟอสฟอริเลชัน

ของปรอท สามารถแก้ไขโดยใช้สารที่มี sulfhydryl group (-SH group) (56)

จากผลการทดลองแสดงว่า EDTA และ DTT สามารถลดการยับยั้ง state 3 respiration โดยโลหะหนักทั้งสามที่ให้อย่างเดียว หรือให้ร่วมกันได้ ยกเว้นกรณีที่ให้ปรอทอย่างเดียวกับ EDTA ไม่มีผล การที่ให้ EDTA หรือ DTT ก่อนโลหะหนัก ให้ผลมากกว่าการให้หลังโลหะหนัก ชี้แนะว่าความสามารถของ EDTA หรือ DTT ในการจับกับโลหะหนัก หรือดึงโลหะหนักออกจากไมโทคอนเดรียลดลง หลังจากที่โลหะหนักจับกับไมโทคอนเดรียแล้ว หรืออาจเป็นไปได้ว่า เมื่อไมโทคอนเดรียได้รับโลหะหนักก่อน โลหะหนักนี้จะถูกขนส่งเข้าไป และออกฤทธิ์ในไมโทคอนเดรีย ทำให้ EDTA และ DTT ที่ให้ตามเข้าไป ออกฤทธิ์ได้ไม่ดี เนื่องจากสารเหล่านี้อาจเคลื่อนที่ผ่านเมมเบรนชั้นในของไมโทคอนเดรียได้ไม่ดี ก็เป็นไปได้

จากผลการทดลองทั้งหมด จะเห็นว่าแคดเมียม ปรอท และแมงกานีส มีผลต่อหน้าที่ต่าง ๆ ของไมโทคอนเดรียทั้งสิ้น การได้รับในลักษณะร่วมกัน จะมีผลเสียต่อหน้าที่ต่าง ๆ ของไมโทคอนเดรียมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการออกซิเดทีฟฟอสฟอริเลชัน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของไมโทคอนเดรียจากเนื้อเยื่อต่าง ๆ จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถชี้ให้เห็นว่า การที่ร่างกายได้รับสารเหล่านี้มากกว่า 1 ชนิดในเวลาเดียวกัน อาจก่อให้เกิดอันตรายมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษา in vitro เป็นการแสดงผลแบบโดยตรง (direct affect) ดังนั้นการที่จะนำมาแปลผลถึงในร่างกายอาจจะไม่สัมพันธ์กัน เนื่องจากการมีระบบป้องกันตัวเองของสิ่งมีชีวิต ทำให้ผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการศึกษา in vitro ก็ได้ ดังนั้นเพื่อยืนยันผลการศึกษาดังกล่าว ว่ามีผลอย่างไรในร่างกาย จึงควรมีการศึกษาต่อไปแบบ in vivo ประกอบด้วย ซึ่งจะทำให้ข้อมูลทั้งหมดสมบูรณ์มากขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย